

EDITIE 2025

BLIK OVER DE MUUR

Jaarlijkse nieuwsbrief
Het Kloosterhuis in Sambeek

In deze uitgave:

<i>Voorwoord</i>	1
<i>De kapel</i>	2
<i>Regeneratief moestuinieren</i>	3
<i>Inkijkje in een gastenkamer</i>	6
<i>Stichtingskamer krijgt nieuwe bestemming</i>	7
<i>Bart is verhuisd</i>	8
<i>Jong en oud door elkaar</i>	9
<i>Afscheid van onze huisgenoot</i>	10
<i>Het glas-in-lood-raam in de kapel</i>	11
<i>Concertreeks</i>	13
<i>Grote en kleine klussen</i>	14
<i>Helpen op een klussendag</i>	23

Voorwoord

Een nieuwe Blik over de muur, met een greep uit wat wij als bewoners en als vaste vrijwilligers van het Kloosterhuis allemaal hebben beleefd en bereikt afgelopen jaar.

Elk jaar verandert het Kloosterhuis een beetje: nieuwe mensen, nieuwe ideeën en initiatieven, nieuwe 'cultuur'. Maar wat blijft is het monumentale kloostergebouw met een bijzondere geschiedenis die we door behoud van gebouw en tuin proberen te laten voortleven. En een groep mensen die zich daar met enthousiasme voor inzet.

U leest wat er zoal gaande is in deze 'Blik' met bijdragen van een aantal bewoners van het Kloosterhuis. Wilt u eens een kijkje nemen of met ons meedoen? U kunt eens langskomen op onze koffieochtend (eerste zaterdag van de maand), onze jaarlijkse open dag bezoeken (juni, met de Sint Jansfeesten), de expositie 'Kunst van het Geloven' bezoeken (om de 2 jaar in het najaar) of een concert in onze concertreeks (vier keer per jaar).

Liever actief? Meeklussen kan op elke 3e zaterdag van de maand tijdens onze klussendag. Of bij de vrijwilligersactie NLdoet (in maart) of tijdens ons klusweekend in het voorjaar. Kijk op www.hetkloosterhuis.nl voor data of volg ons op [Facebook](#) of [Instagram](#).

De kapel

Het blijft bijzonder, een kapel aan huis. Maar, wat doe je ermee? In de loop van de jaren hebben we gezocht naar een goede invulling waarbij we ook naar de praktische aspecten moesten kijken. De grote kapel heeft een prachtige akoestiek en is heel geschikt voor een concert. De kleine kapel is een fijne ruimte maar met kapelbanken niet heel praktisch.

Al gauw deden we enkele aanpassingen zoals het altaar verplaatsen en de banken in de kleine kapel langs de zijmuren zetten, zodat we nu twee ruimtes hebben die we goed kunnen gebruiken; en ook graag verhuren.

Er zijn een aantal vaste activiteiten waarvoor de kapel gehuurd wordt. De vieringen van het Sambeekse deel van de parochie in de grote kapel. En voor de Taizévieringen, de mindfulness training en de Reikicursus is de kleine kapel een geschikte en rustige ruimte. Evenals voor vergaderingen van bijvoorbeeld de VPTZ. Ook als bewoners van het Kloosterhuis maken we regelmatig gebruik van de kleine kapel voor de huisvergadering of een gezamenlijke activiteit.

Elk jaar is er wel een huwelijk in de kapel, soms ook een uitvaart. Of een koor of muziekgezelschap vindt onderdak voor een repetitie of concert. Zoals de leerlingenuitvoering van de accordeonspelers van Toff muziekpraktijk.

En dan is er de eigen Concertserie van het Kloosterhuis van 4 of 5 zondagmiddagconcerten. Variërend van klassiek koor, tot Franse chansons en volksmuziek.

Elke twee jaar kijken we weer uit naar de expositie gedurende de drie weekenden van 'Kunst van het Geloven' waarin we samenwerken met andere kapellen in de regio. Kunstenaars laten zich inspireren door de ruimte om hun werken te exposeren of speciaal te maken voor deze ruimte.

Kom een keer luisteren of kijken in de kapel, dit staat in 2026 al in de agenda:

Zondag 25 jan 16:00 Concert Vocaal Ensemble Pipelare

Zondag 8 mrt 16:00 Concert Luuk Lenders

29, 30 aug, 5, 6, 12, 13 sept: Kunst van het Geloven

Op www.hetkloosterhuis.nl vind je de actuele informatie. Ook over de verhuur van de kapel.

Nelleke Drop

Regeneratief moestuinieren

Toen ik in Eindhoven in een studiootje woonde met een patio waarvan één hoekje maar een uurtje per dag zon ving, was ik toch vastbesloten om daar frambozen te laten groeien. En het lukte. Uit een bescheiden stekje kwam een heuse vruchtdragende plant tevoorschijn. Bij een verhuizing mocht een deel van dat struikje wortel schieten in een ander deel van de stad, in zo'n typische diepe tuin in een oude Philips-wijk. Wat een feest was die “enorme” stadstuin voor mij — en voor de frambozenstruik.

En toen bleek er óók nog een moestuin in de wijk beschikbaar. Samen met twee buurvrouwen ontwikkelde ik me tot een heus ‘Moesmeisje’ en leerde ik langzaam de cyclus van de moestuin kennen. Een tikje spannend, want die grond had ooit dienstgedaan als afvaldump voor de bewoners van de omliggende huizen. Maar er zat ‘slechts’ op één meter diepte asbest. “Gewoon niet te diep graven...” werd ons motto.

We besloten de bodem zo veel mogelijk met rust te laten, gezonde grond en mulch toe te voegen — en dat werkte. Het bodemleven kwam terug (we zagen eindelijk weer wormen!) en de oogst nam toe.

Na een paar jaar tuinieren kwam er een volgende stap: we mochten in Het Kloosterhuis komen wonen. Dat was al een feest op zich, maar ik verheugde me natuurlijk ook enorm op de tuin. Wéér verhuisde er een stek van de framboos mee, samen met alle moestuinervaring. En opnieuw was het heerlijk om een moestuinteam te vormen met nieuwe burens. Ik gedij nu eenmaal goed op gezamenlijk overleggen, bedenken en zorgdragen. We deelden dezelfde wens: duurzaam werken, goed voor de aarde zorgen én... zo nu en dan wat luier tuinieren. Want hoe leuk het allemaal is — we hebben nog meer te doen in het leven.

Die combinatie bracht ons bij een manier van tuinieren die ‘regeneratief moestuinieren’ blijkt te heten en sluit aan bij een groeiend besef: als we de natuurlijke kringlopen actief ondersteunen, kan een tuin zichzelf steeds opnieuw herstellen en versterken. Waar ‘gewoon’ duurzaam tuinieren vooral draait om schade beperken, gaat regeneratief tuinieren een stap verder. Het richt zich op het bevorderen van zo veel mogelijk levendigheid — in de bodem (micro-organismen, schimmels, bacteriën, wormen e.d.), tussen de planten op de bodem (kruipende insecten en andere kleine diertjes) en in de lucht erboven (vliegende insecten, vogels).

“

*Een tuin kan zichzelf
steeds opnieuw herstellen
en versterken*

Door dat levende systeem centraal te zetten, ontstaat een tuin die veerkrachtiger is, beter omgaat met droogte en piekregen, en beter in balans blijft ondanks een veranderend klimaat. Het is praktisch én logisch: meer leven betekent meer stabiliteit en minder werk voor ons!

BLIK OVER DE MUUR

We werken nu twee seizoenen voor een groot deel volgens de no-dig-methode. We laten de bodem zo veel mogelijk met rust en bouwen jaar na jaar een vruchtbare laag op door te mulchen met bladeren uit de kloostertuin en schapenwol uit de regio. De mulch voorkomt snelle verdamping, beschermt de bodem tegen slagregen zodat die niet ‘dichtslaat’, voedt het bodemleven en onderdrukt onkruid. En de wol brengt ook nog een bescheiden dosis schapenmest met zich mee!

We betreden de bedden zo min mogelijk, zodat de bodem zijn structuur kan behouden. We voeden die bodem met mulch en met compost uit onze eigen kringloop. We wisselen gewassen af via vruchtwisseling en zetten combinatieteelt in zodat planten elkaar kunnen beschermen en versterken. Met gier van brandnetel en smeerwortel geven we extra voeding wanneer dat nodig is. En ook groenbemesters willen we meer gaan inzetten — om stikstof te binden en de bodemstructuur verder te verbeteren.

Sinds we zo werken, merken we dat de grond luchtiger is en dat het onkruid dat nog wél opkomt eenvoudiger te verwijderen is. Het doet bijna denken aan losse, vruchtbare bosgrond — compleet met een hoop krioelend leven.

De oogst bevalt tot nu toe ook goed. Natuurlijk zijn er altijd veel factoren die een rol spelen. De slakken richtten dit jaar minder schade aan door zeer effectieve struintochten met zaklamp en emmer. Ik beken: daar heb ik een duidelijke grens gevoeld in de samenwerking met het leven in de tuin... Voor volgend seizoen hoop ik dat de natuurlijke slakken-versus-zaailingen-balans iets meer in ons voordeel uitpakt.

Werken in de tuin — en ervan kunnen oogsten — geeft me veel voldoening. Zeker nu we merken dat het makkelijker wordt als we de natuur niet tegenwerken, maar juist wat meer achterover kunnen leunen terwijl de natuurwetten hun werk doen.

De kers op de taart is dat de kinderen die in het Kloosterhuis wonen, als vanzelf ervaren dat we kunnen samenwerken met de natuur. Dat wij onderdeel zijn van een kringloop. En misschien nog belangrijker: dat die kringloop tastbaar en begrijpelijk is als je er middenin staat. Want regeneratief tuinieren vraagt om een andere manier van kijken: We zien het meer als (weliswaar gecultiveerde) natuur en dat vraagt aandacht en begrip.

BLIK OVER DE MUUR

We zijn soms geneigd te vergeten dat wij zelf óók natuur zijn — gewoon een van de zoogdiersoorten — maar we vervullen die rol lang niet altijd zorgvuldig, nu we gewend zijn aan de geïndustrialiseerde manier van leven.

Hoe mooi is het dan dat een nieuwe generatie in elk geval kan ervaren hoe de natuurlijke kringloop werkt! Hoe de in de herfst bijeengeharkte bladeren in de lente veranderen in een van leven krioelende bodem. Hoe een enorme hoop tuinafval langzaam slinkt tot fijne compost en een nieuw seizoen van groei, bloei en oogst belooft. Hoe schapenwol niet alleen aan je lijf voor warmte zorgt, maar ook de tuin van een beschermend vachtje kan voorzien. Hoe er zelfs in de winter nog eten onder die wol in de grond te vinden is (aardperen!). Hoe in de lente vogels wat van de wol meenemen naar hun nesten. En hoe in de zomer zeldzame rupsen meesnoepen van de oogst en zich ontpoppen tot dansende vlinders.

In die ervaringen groeit begrip voor de kringloop en voor wat er in de tuin en onder hun voeten leeft. Dat oogst gedeeld zal worden. En dat de dagelijkse maaltijd iets is dat we te danken hebben aan (luie) tuinwerkers, ‘moeder aarde’, ‘vader zon’ én de kookkunsten van hun eigen ouders.

Anke Osterloh

Inkijkje in een gastenkamer

Als een gastenkamer leeg komt (en dat is niet zo vaak het geval) zijn we altijd blij dat diegene een fijne andere woonplek heeft gevonden, waar een toekomst kan worden opgebouwd en het leven worden voortgezet. De woningmarkt is momenteel erg moeilijk en de mensen die wij tijdelijk onderdak geven blijven genooddaakt veel langer in onze tijdelijke huurruimtes dan gepland.

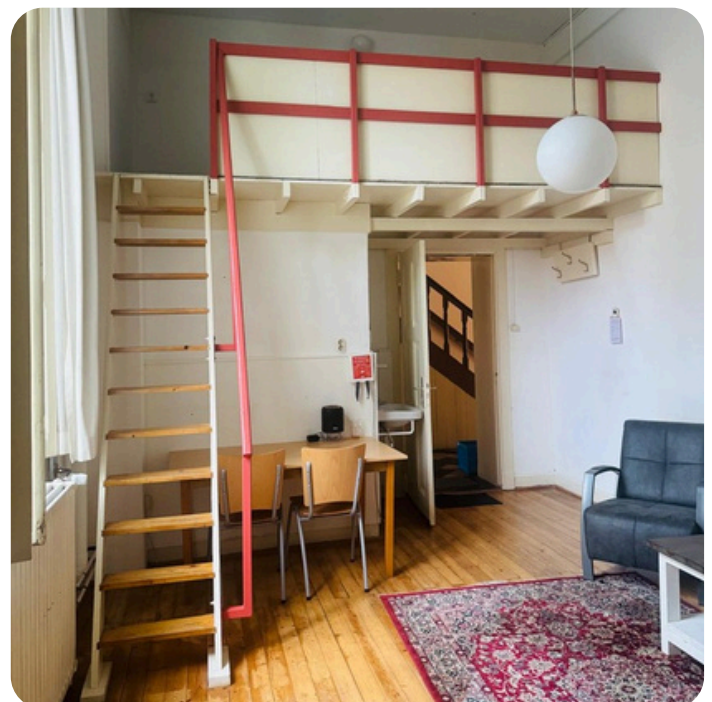
Wanneer iemand wél het geluk mee heeft en een eigen plek vindt, is het meestal ook aan de orde om de gastenkamer te renoveren; meubels te vernieuwen, een nieuw lijke verf op de muren en weer eens grondig schoon te maken. Zo ook deze gastenkamer voor ouder(s) met kind(eren). Deze is ruimer van opzet, met een (slaap)vide, waardoor deze geschikt is voor meer personen dan onze andere tijdelijke noodruimten.

De kamers zijn zodanig ingericht dat nieuwe tijdelijke bewoners -mensen in een noodsituatie- bij wijze van spreken met een tasje kleding genoeg hebben om hier te kunnen wonen; we zorgen ervoor dat er een basis inboedel is (meubilair), ook handdoeken, bedden en beddengoed, en als het echt nodig is, de eerste levensbehoeften voor de eerste dag. We checken in hoe het met iemand gaat.

Gasten tekenen een tijdelijk gebruikscontract dat dagelijks opzegbaar is. Hierdoor worden zij niet opgeadeld met hoge (dubbele) kosten bij vertrek.

Voor koken kan er gebruik worden gemaakt van de gemeenschappelijke kloosterkeuken, die het meest door onze tijdelijke bewoners wordt gebruikt. Zij delen de keuken (voorzien van pannen, borden, bestek en overige apparatuur) en zorgen gezamenlijk voor het onderhoud ervan. Ook douchen en toiletten worden gedeeld.

Over het algemeen zijn al onze gastenkamers bezet, maar mocht u iemand kennen in (woning)nood, weet ons dan te vinden.

Stichtingskamer krijgt nieuwe bestemming

Eens in de zoveel tijd staan we stil bij het gebruik van onze gemeenschappelijke ruimten. Dit jaar hebben we opnieuw een uitgebreide brainstormsessie gedaan, met de vraag: hoe gebruiken we onze ruimten nu, en wat willen we veranderen of aanpassen?

Een van de ruimten die een andere invulling mocht krijgen was de stichtingskamer, onze 'kloosterbibliotheek'. Urenlang studeerden de zusters in deze ruimte in de (inmiddels met stof bedekte) dikke religieuze boeken. Prachtig zijn de boeken destijds gekaft om het een eenheid te laten vormen.

Maar met de gerezen idee voor het bieden van onderdak bieden aan tijdelijke vrijwilligers moest 1 van de boekenkasten wijken. Heel zorgvuldig zijn de boeken in de derde 'losse' kast doorgekeken, en na heel wat wikken en wegen, naar een ander rustoord vertrokken.

De boekenkast verdween. En er kwam veel ruimte voor terug. Ook de twee boekenkasten kwamen veel beter tot zijn recht!

Niet lang daarna werd de kamer in gebruik genomen door een tijdelijke vrijwilliger. Een helpende hand die graag twee weken uittrok om de handen uit de mouwen te steken en graag ondergedompeld werd in het kloosterleven. En zo volgden er nog enkelen afgelopen zomer.

Ook konden familie en vrienden van ons allen gebruik maken van de logeerruimte. Een fijn succes!

Bart is verhuisd

Wie kent hem niet? Bart van Bakel, een man die vanaf 2006 tot het voorjaar 2025 in Het Kloosterhuis in één van de vier appartementen van de verbouwde boerderij woonde. Hij behoorde samen met drie andere personen, die inmiddels alle drie elders wonen, tot de eerste bewoners die de boerderij in nieuwe staat betrokken.

Bart fietste veel, ging 's morgens al vroeg op pad om op zijn vaste adresjes – de benzinestations in Boxmeer – koffie te gaan drinken. Daarnaast kwam hij ook heel graag bij de kringloop, niet alleen in Boxmeer maar ook in plaatsen rondom, tot in Uden, om daar iets te kopen voor later, als hij met pensioen zou zijn. Voller en voller werd zijn woning met spullen die hij mooi vond en kocht. Hij ging ook graag kofferbakverkopen en soortgelijke activiteiten af.

Toen hij in Sambeek kwam wonen leefde zijn vader nog, waar hij een goed contact mee had. Zijn beide broers kwamen ook af en toe op bezoek. Naast zijn familie had hij veel contact met Mathieu en Truus Arts, die eerst op een boerderij in Sambeek woonden en daarna naar een huis in een wijk van Boxmeer verhuisden. Na het overlijden van Mathieu bleef Bart Truus trouw bezoeken en omgekeerd. Als er in het klooster iets te doen was, was Bart van de partij en met name bij de koffie en het lekkers dat daarbij hoorde. Als dat geconsumeerd was moest hij weg om andere activiteiten te doen.

Hij had een droom om nog eens naar Canada te verhuizen. Die ventileerde hij regelmatig, maar na verloop van jaren verstomde dat geluid. Voor zijn burens haalde hij de post uit de buitenbrievenbus en vond het geen probleem om lang op de krantenbezorger te wachten als die nog niet geweest was. Zo stond hij ook al lang voor de afgesproken tijd buiten de poort als hij door de taxi opgehaald werd.

Begin dit jaar werd duidelijk dat Bart meer zorg en aandacht van het personeel nodig had dan in Het Kloosterhuis geboden werd. Dat betekende een verhuizing naar Madeleine in Boxmeer. Een plek met minder prive ruimte, maar meer andere bewoners overdag thuis, dus meer aanspraak. Aanvankelijk had hij moeite met de kleine kamer, maar ook dat wende, zo vertelde hij enige tijd geleden toen we op bezoek waren. Hij maakt het er goed en dat geeft ons een goed gevoel. We wensen hem daar nog mooie jaren toe.

Leo Kranendonk

BLIK OVER DE MUUR

Jong en oud door elkaar

De jongste bewoner is nul. De oudste bewoner is 81. Nooit eerder lag het leeftijdsverschil zó ver uit elkaar. Hoe bijzonder is dat?

De eerste bewoners en de nieuwste bewoners. Het is nogal een verschil. En hoe mooi is het om op gezamenlijke momenten zoals een klussendag iedereen door elkaar heen te zien lopen, interactie met elkaar te hebben en elkaar te helpen.

Kinderen groeien op met hun 'goede buur' dichtbij en waar de deur altijd openstaat. Regelmatig rennen ze door de kloostergangen naar buur A of B, om een kaartje te brengen, of om iets te vragen. Natuurlijk zoeken en vinden ze elkaar als buurkinderen, maar ook de langstwonende bewoners worden niet overgeslagen in het kinderbrein. Vooral in de zomer lijken de drempels letterlijk en figuurlijk te vervagen, terwijl ze in de winter minder makkelijk de weg naar burens afleggen.

Het is altijd bijzonder als jong en oud samen optrekt. Degene met ervaring leert de nog onervarene, en andersom. Bij het schoonmaken, auto's wassen, moestuinieren, zolder opruimen,....

Wij proberen onze kinderen op te voeden met het idee dat je samen verantwoordelijk bent voor het reilen en zeilen in huis (en zo ook in het Kloosterhuis). En kinderen willen ook heel graag meedoen, van waarde zijn en grote mensen dingen doen! Al heel jong dweilden zij de gangen mee, schoffelden in de tuin, of bakten mee en wisten af tijdens klussendagen.

Ging het met opruimen thuis maar met net zoveel enthousiasme... ;)

Amy van den Broeck

zolder opruimen

auto wassen

zolder opruimen

Afscheid van onze huisgenoot

Op zaterdagochtend 2 augustus moesten we afscheid nemen van onze huisgenoot Peter. Hij werd 80 jaar en leidde een sober bestaan bij ons in het Kloosterhuis.

Hij was een bekende verschijning in het Sambeekse en Boxmeerse straatbeeld en stond ook wel bekend als 'de wandelaar': elke dag ging hij te voet van Sambeek naar Boxmeer, waar hij stevast koffie dronk op 'zijn' terras, en volgens zijn vaste route weer terug naar Sambeek liep, met een blauwe plastic tas van Nederlands meest bekende supermarkt in de ene hand en een sigaretje in zijn andere. Vrijwel altijd droeg hij zijn nette, lange, bruine jas. Iedereen groetend die hij onderweg tegenkwam. Een praatje hier en daar. Een vriendelijke verschijning en een flinke dosis humor.

Door de jaren heen werd hij in het contact steeds milder en vriendelijker, en leerde we hem kennen als een lieve buurman. Hij schreef kaartjes voor de verjaardagen van de kloosterkinderen, maakte grapjes met hen. En met humoristische inslag wist hij in de gangen altijd wel weer een mooi verhaal te vertellen. Over vroeger of één van de beroemdheden die hij op zijn levenspad was tegengekomen. Met bij ons altijd een lichte twijfel of dit nu werkelijk waar was of niet. We zullen het nooit weten.

Na zijn overlijden stroomde het ontroerende reacties op de facebookpagina van Het Kloosterhuis.

Enkele reacties luiden:

“Zeker duizend keer hebben we elkaar gegroet en een fijne dag gewenst, tussen Boxmeer en Sambeek. Nu pas weet ik zijn naam.” “Een bekende, onbekende wandelaar in Boxmeer. Altijd goed gekleed en vriendelijk. Een markante man is niet meer, maar de herinnering blijft.” “Pas nu ken ik je naam, nu je er niet meer bent. Ik zag je elke dag wel ergens, met je lange bruine jas zwierend om je heen en je sigaret in je hand. Je zal gemist worden in het Sambeekse straatbeeld. Rust zacht, Peter.”

Enkele buurtbewoners legden bloemen op het bankje bij het De Vochtplein in Sambeek, waar hij dagelijks zat. Inclusief de befaamde plastic tas, die hij dagelijks met zich meedroeg.

Een bekende 'onbekende', een markante, vriendelijke man, wiens naam niet bij iedereen bekend was maar zijn aanwezigheid toch overal werd opgemerkt, bleek later. Peters afscheid vond in besloten kring plaats. Hij werd begraven in Sambeek.

Het glas-in-lood-raam in de kapel

De neo-gotische kapel die in 1882 werd gebouwd onder leiding van architect Kayser uit Venlo, herbergt onder andere een glas-in-lood raam, wellicht daterend uit datzelfde jaar. Het is een indrukwekkend kunstwerk, alleen al omdat het de praktisch de hele wand aan de noordzijde van de eenbeukige kapel bedekt.

Het is ongeveer 4 m breed en 6,6 m hoog. Daarmee is het het grootste glas-in lood van kerken en kapellen in de parochie, veel groter bijvoorbeeld dan het glas-in-lood in de Petrusbasiliek in Boxmeer.

Het stelt vijf figuren voor, daarom heen zijn kerken en kerkelijke voorwerpen getekend. In het midden staat Christus, die wijst naar zijn hart; het is een bekende afbeelding van het heilig Hart. Deze devotie was aan het einde van de negentiende en gedurende de eerste helft van de twintigste eeuw algemeen verspreid. In de binnentuin staat overigens nog een beeld van het H. Hart (daarover heb ik in een eerdere Nieuwsbriefgeschreven). Om Jezus heen staan links de heilige Maria en rechts de heilige Jozef, zijn moeder en zogeheten 'voedstervader' (want Jezus is volgens de overlevering verwekt door tussenkomst van de H. Geest en niet door Jozef).

Uiterst links staat de H. Theresia afgebeeld. Het is niet Theresia van Lisieux (het 'kleine Theresietje', in de volksmond), maar wel Theresia van Avila. Zij was een karmelites, voorvrouw van de hervormingsbeweging binnen deze kloosterorde. Zij steed afgebeeld met een boek in de hand, hetgeen verwijst naar de talloze boeken die ze geschreven heeft over mystieke eenwording met Christus. De zusters zullen zeker inspiratie hebben geput uit het kijken naar deze beeltenis, omdat zij als slotzusters heel veel tijd doorbrachten in gezamenlijk koorgebed en stil persoonlijk gebed. Net als Theresia zullen ook zij gehunkerd hebben naar persoonlijke ontmoeting met God. Misschien niet toevallig staat Theresia uiterst links afgebeeld; als je vanuit deze beeltenis verder door naar buiten zou kunnen kijken, zat je in de blikrichting van het klooster van de karmelitessen in Boxmeer, dat tot 1976 heeft bestaan. De karmelitessen hadden dezelfde drang naar gebed. De provinciaal van de Karmel had overigens ingestemd met de komst van de Redemptoristinnen. De beroemdste karmeliet uit ons land, de recent heilig verklaarde Titus Brandsma, vertaalde al op heel jonge leeftijd werk van haar.

BLIK OVER DE MUUR

Uiterst rechts staat Franciscus van Sales afgebeeld. Hij leefde een halve eeuw later dan Theresia en was net als zij ook een mystiek figuur. Ook hij schreef meerdere boeken, maar hij was ook heel actief, zoals in de zorg voor de armen. Niet toevallig staat zijn beeltenis uiterst rechts, aan de straatkant.

De zusters hadden net als hij veel liefde voor de kwetsbare medemens. In de tijd dat de zusters in Sambeek kwamen wonen was hij net door de paus uitgeroepen tot kerkleraar. Vele kloosterordes hebben zich, geïnspireerd door Franciscus van Sales, toegelegd op de zorg voor kwetsbare medemensen. Zo ook de zusters Dominicanessen (van Voorschoten), die ongeveer gelijktijdig met onze zusters in Sambeek kwamen wonen en aan de overkant van de kloostermuren voor bejaarden gingen zorgen in wat toen nog Ludovicusklooster en Antoniusgesticht heette. Kijkend naar de beeltenis van Franciscus van Sales zullen de zusters vaak voor de armen in Sambeek hebben gebeden en voor het werk van dat andere klooster vlakbij.

Dan nog iets over de kleuren. Jezus Christus is afgebeeld in blauw en rood, de kleuren die zijn menselijke en goddelijke natuur moeten uitdrukken. Deze beide kleuren komen ook in het hele glas-in-lood raam terug. Een meer grijs-blauwe kleur hebben zowel Jozef als Theresia van Avila. Dit is niet zonder betekenis, want Theresia had een grote voorliefde voor Jozef – ze schreef haar wonderbaarlijke genezing toe aan zijn tussenkomst (in de muren van de kloosterboerderij staat overigens ook een beeld van Jezus, de patroon van de handarbeiders). Franciscus van Sales heeft een rode bisschopsmantel. Dat is dezelfde kleur als die van het habijt van de zusters, die daarom ‘de rooi nonnen’ werden genoemd in Sambeek.

Om dat laatste nog extra te markeren is in het begin van deze eeuw door de huidige bewoners van het Kloosterhuis de hele muur om het glas-in-lood raam heen rood geschilderd. Helemaal boven op de stijgers stond Wim Schipper te schilderen, letterlijk en figuurlijk de langste Kloosterhuisbewoner. Eind 2024 hebben we van hem afscheid moeten nemen.

Al veel eerder hebben de zusters afscheid moeten nemen van hun kapel en de aanblik van dit bijzondere glas-in-lood raam.

Wim Smeets

BLIK OVER DE MUUR

CONCERTREEKS VOORJAAR 2026

Het Kloosterhuis Sambeek

zo 25 jan 16:00

Pipelare

Vocaal Ensemble
Pipelare zingt muziek uit
de renaissance en
vroeg barok en verbindt
deze met muziek uit
andere tijden.

zo 8 maart 16:00

Luuk Lenders

Ierse, Schotse, Nederlandse
volksmuziek met whistles,
ocarina's, accordeon,
voetenpercussie,
tafelbellen, pingpongballen
en nog veel meer.

Grotestraat 69 Sambeek

Aanvang om 16:00. Entree 10 euro incl drankje

Reserveren: info@hetkloosterhuis.nl

Meer info: hetkloosterhuis.nl/concerten

Grote en kleine klussen

Door het jaar heen doen we heel veel grote en kleine klussen. Het is één van onze doelstellingen; het pand in goede staat bewaren. Jaarrond zijn we bezig met tal van belangrijke klussen aan het klooster. Dit waren een aantal memorabele klussen:

oude verflagen afsteken

Bernadette herstellen

Grote zolderopruiming

Vloer en wanden isoleren

Sensorlampen in de lange gang

Nieuwe trampoline geplaatst

Plafondplaten en lichten in grote badkamer

Nieuw brandmeldersysteem

Aanleg tuinpad naar zijpoort

Grote en kleine klussen

Honing geslingerd en in potten verwerkt

Catering gedaan

Concerten georganiseerd

Emile Roemer en Ellen Ohoioeloen rondgeleid voor Visit Branant

Bruiloften gehost

Grote opruimactie op zolder

Blauwe regen gesnoeid en steunpilaren gemaakt

Grote en kleine klussen

Nieuwe keuken in één van de appartementen

Tegelvloer aangelegd

Geverfd

En nog meer geverfd

vrijwilligers verwelkomd

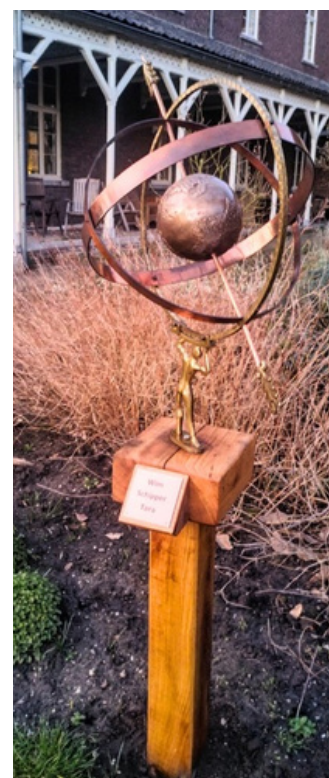
Meegholpen

Poortdeuren verstevigd

Workaway vrijwilligers begeleid

Wims 'Tara' laten maken ter nagedachtenis

honderden doekjes gewassen en gevouwen

Afscheid genomen, en een unieke 'grafsteen' gemaakt

Grote en kleine klussen

Een succesvolle NLDOET gehad

NL DOET

Grote en kleine klussen

Klimop van de kloostermuren gehaald

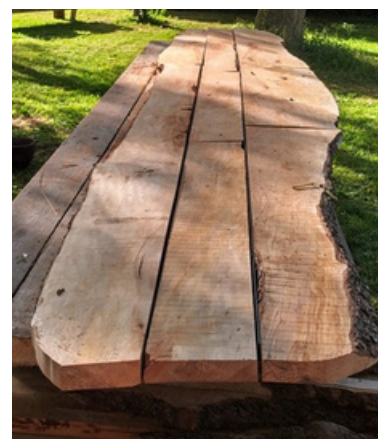
Honderden eieren geraapt en uitgedeeld

Nog meer geschilderd

Veel aardbeien geoogst

Tafel gemaakt van de perenboom

Gezaaid, geoogst, geëxperimenteerd en gegeten

Kunst in de tuin gemaakt

Grote en kleine klussen

Kippenhokluikjes gemaakt

Kippenhok geupgrade

uitlopers gesnoeid

Samen gegeten

Klusschuur uitgebouwd

Meegeholpen

Kloosteruitje georganiseerd

Grote en kleine klussen

Kerststal weer opgetogen

groepsfoto's gemaakt

Flyers ontworpen en gedrukt

heel veel onkruid gewied

bloementuin verzorgd

Vuurtjes
gemaakt

mooie samenkomsten georganiseerd

plezier gemaakt

Natuur bewonderd

nieuw logo ontworpen

grappige
foto's
gemaakt

Grote en kleine klussen

Nieuwe grasmaaier aangeschaft

Stoelen op de kop getikt

Ongedierte bestreden

de tuin geopend voor evenementen

koffie verzorgd en voor iedereen afgewassen

Heel veel jam en ook zuurkool gemaakt

interviews gegeven voor de krant

de graven van de zusters schoongemaakt

...en nog veel meer..!

Tot slot

Nieuwe bestuursleden

Het Kloosterhuis is een stichting. En een stichting heeft een bestuur. Eens in de zoveel jaren geven de bestuursleden het stokje door aan een andere vaste bewoner van het Kloosterhuis. Afgelopen jaar werd Wim Smeets onze nieuwe voorzitter.

De nieuwe secretaris werd Anke Osterloh, wonend in de voormalig boerderij.

En tot slot werd het penningmeesterschap ingevuld door Karlijn Remmers.

Heel veel dank aan Nicolette, Nelleke en Gerard voor de jarenlange bestuurstaken.

Nieuw logo

Een van onze vaste bewoners maakte een nieuw logo voor het Kloosterhuis. De herkenbaarheid van de kapeldeuren, deuren die open staan, een frisse(re) kleur. Wat vindt u ervan?

Onderdak gegeven

In 2025 hebben we weer een aantal mensen tijdelijk onderdak kunnen bieden. Om te voorzien in een veilig thuis. Al is het maar voor even.

Drie van onze gasten vonden in 2025 een nieuw eigen huis! Soms met een beetje hulp, soms vrijwel zelfstandig. We zijn erg verheugd dat zij kunnen doorstromen naar een eigen fijne plek!

Nieuwe vaste bewoners

Een van de gezinnen die bij ons tijdelijk een woonruimte huurden zijn doorgestroomd naar het vaste bewonerschap! Zij hebben zich verbonden aan de doelen van de stichting en zijn nu onderdeel van het Kloosterhuis!

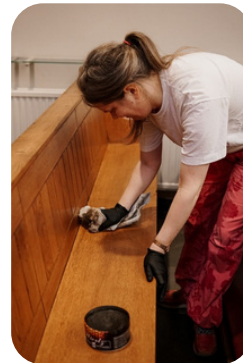

Helpen op een klussendag? Dat kan !

Onze klussendagen. Elke derde zaterdag van de maand is het weer zover. Samen werken we hard om het pand en de tuin van het Kloosterhuis in goede staat te bewaren.

Op klussendagen komen we samen bijeen, drinken koffie en thee, kiezen een klusje uit, gaan aan de slag. Ieder doet een klusje waar hij of zij affiniteit mee heeft en plezier aan beleeft. Uiteraard gaat het ons ook om het samenzijn: we pauzeren tussendoor op onze veranda met lekkers bij de koffie en thee. We bereiden en serveren lunch met soep en brood.

Deze dagen zijn altijd gezellig en vol reuring. Kindertjes rennen door de gangen en de kloostertuin. Samen maken we meters.

We zijn met een groep vaste vrijwilligers, die tevens in het pand wonen, en meestal sluiten er ook vrijwilligers aan die niet in het Kloosterhuis wonen. Dat vinden we heel gezellig! Mocht u denken: ik zou ook graag van waarde zijn en mijn steentje kunnen bijdragen aan het behoud van het klooster, kom dan eens kijken (of meehelpen) op één van onze klussendagen (elke 3e zaterdag van de maand). Alle hulp is welkom, klein of groot. Wij verzorgen koffie, thee, lekkers en lunch.

Stuur een email op amy@hetkloosterhuis.nl om uw interesse kenbaar te maken.

www.hetkloosterhuis.nl

info@hetkloosterhuis.nl

www.facebook.com/hetkloosterhuis.nl

www.instagram.com/hetkloosterhuis.sambeek

